

РЕШЕНИЕ

№ 6293

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7661** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу Решение № 191473 от 13.08.2019 г. по НАХД № 8158/2018 г. по описа на СРС, НО, 13-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 320303/26.09.2017г., издадено от Заместник-кмет на Столична община. Навеждат се твърдения, че решението е постановено при нарушение на материалния закон, поради което моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – К. Б. А., редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна, а решението на СРС като неправилно следва да бъде отменено.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на К. Б. А. срещу наказателно постановление № 320303/26.09.2017 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, с което на А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лв. за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/, затова че на 07.09.2017 г. в 09:55 часа е пътувала в [населено място], в автобус № 305 /инвент. № 3125/, без редовен превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците.

С Решение № 191473 от 13.08.2019 г. по НАХД № 8158/2018 г. по описа на СРС, НО, 13-ти състав е отменено наказателно постановление № 320303/ 26.09.2017 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на лицето е ангажирана за нарушение на разпоредби, които не създават валидно задължение за спазването им.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община е приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г., с последващи изменения и допълнения. В съответствие с чл. 10 и чл. 12 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ подзаконовият нормативен акт е издаден при наличието на законова делегация. Съгласно чл. 21, ал. 2 от Закон за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ общинският съвет като орган на местно самоуправление има правомощие да издава подзаконови нормативни актове за регулиране на определени обществени отношения с местно значение, изброени чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА. Общественият превоз, чиято легална дефиниция дава законодателят с разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, в рамките на общината е предмет на регламентация от общинските съвети /чл. 17, ал. 5 от ЗАвтП/. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и чл. 21, ал. 1, т. 7 ЗМСМА общинските съвети могат да определят и таксите за предоставянето на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт. Контролни правомощия на местните власти във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници са предоставени, в този смисъл разпоредбите с обект "административнонаказателна отговорност" не са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен.

С ДВ, бр. 9 от 26.01.2017 г., е регламентирано Общинският съвет да определя условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община /чл. 21, ал. 1, т. 25 ЗМСМА/. Доказателство за това е и изменената разпоредба на чл. 91, ал. 11 ЗАвтП, ДВ, бр. 9 от 26.01.2017 г., с която е въведена възможност за контрол по чл. 101 ЗАвтП от страна на длъжностни лица, упълномощени от кмета на общината. Въпреки това е недопустимо Столичен общински съвет, при липсата на законова делегация, да създава различни от посочените в ЗАвтП норми относно длъжностните лица и техните правомощия, размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание, когато

се отнася до извършване на проверки в автобусите от градския транспорт, както е в конкретният случай. Санкционните разпоредби обаче, относно размера на глобата и процедурата по налагане на административно наказание са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен, а именно чл. 101 от ЗАвП.

Изпълнителното деяние – пътуване без редовен превозен документ, е елемент от фактическия състав на нарушението, което подлежи на санкциониране по реда на чл. 101 от ЗАвП, не и по чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата (отм.). Съгласно чл. 101, т. 1 от ЗАвП /в относимата към делото редакция/ "пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ, се наказва с глоба в размер: от 10 до 50 лв. - за превози по общинските транспортни схеми". В съответствие с чл. 17, ал. 4 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗАвП процесният случай безспорно обхваща деяние, въздигнато като нарушение при осъществяване на обществен градски транспорт /автобусен/. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвП няма бланкетен характер, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е и НРУПОГТТСО (отм.); , още повече за същото нарушение да бъде предвидено и по-високо по размер административно наказание, дори и последното да е от същия вид - "глоба". В съответствие с чл. 15, ал. 3 от ЗНА противоречието между закон и подзаконов акт води до отмяната на НП, който извод се обективира и в процесния случай поради налагане на глоба в размер на 200 лева за нарушение по наредба на СО, противоречаща на ЗАвП. ЗАвП е относим и към превозите по общинските транспортни схеми. Доколкото по делото е установено от фактическа страна, че се касае за обществен градски транспорт по автобусна линия, настоящата инстанция счита, че глава Глава V "Контрол по спазване на правилата за пътуване и отговорност при нарушения" от Наредбата е неприложима по отношение на обществения градски транспорт по автобусни линии, тъй като контролът по отношение на този вид транспорт е регламентиран в Закона за автомобилните превози /ЗАвП/. В този смисъл, предвид разпоредбите на ЗНА, приложим е закона, а не подзаконовия нормативен акт.

По отношение доводите на касатора за наличието на по- благоприятен закон, съдът взе предвид следното: Към настоящият момент е в сила Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. Съгласно чл. 49 във връзка с чл. 47 от същата при пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение, за което е предвидено наказание "глоба" в абсолютен размер от 50 лева. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на новата наредба превозно средство е и автобус. В съответствие с принципите на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, се прилага законът, действащ към момента на извършване на деянието, като ако до влизането в сила на НП, последват различни нормативни разпоредби, се прилага по-благоприятната за нарушителя. Към момента на извършване на деянието същото не е било съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН във връзка с чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 3 и чл. 18, т. 1 от Наредбата (отм.), а е било съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН във връзка с чл. 101 ЗАвП, която разпоредба не е била приложена.

Като е достигнал до горните правни изводи за отмяна на НП въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното и на осн. чл. 222, ал.1 от АПК, Административен съд София - град,
XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 191473 от 13.08.2019 г. по НАХД № 8158/2018 г. по описа на СРС, НО, 13-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 320303/26.09.2017г., издадено от Заместник-кмет на Столична община.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.